

steren i Gaar, og som Udvalget har fundet forsvarligt at vedtage.

Ændringsforslag Nr. 19 foreslaar kun, hvad der var aftalt i Udvalget som den rette Forstaaelse af det Ændringsforslag, der var stillet i Gaar. Spørgsmaalet var om, hvorvidt de 30 pCt. for de Forsikringer, for hvilke denne Procent var tilladt i de paagældende 5 Aar, efter disse 5 Aars Udløb skulde nedbringes til 25 pCt., eller om det for de i de 5 Aar tegnede Forsikringer skulde have sit Forblivende ved de 30 pCt. Det foreslaaede Ændringsforslag former Bestemmelsen saaledes, som det var Meningen, den skulde fortolkes, medens den Redaktion, vi vedtog i Gaar, kunde fortolkes paa anden Maade, saa at den ønskede Fortolkning kun vilde være sikret ved de Bemærkninger, der faldt under Forhandlingen. Den Form, hvori Ændringsforslaget nu foreligger, sikrer den Forstaaelse af Forslaget, som Udvalget ønsker.

I øvrigt skal jeg under Hensyn til de Forhold, hvorunder vi arbejder, ikke udtale mig nærmere om selve Loven. Den har ogsaa, saavel ved første som ved anden Behandling, været Genstand for en Række principelle Betragtninger, og der vil neppe være meget at tilføje i saa Henseende, Jeg henstiller til det høje Ting at vedtage de stillede Ændringsforslag og Lovforslaget i dets Helhed.

Sigvald Olsen: De af den ærede Ordfører omtalte Ændringsforslag har ganske vist ikke været til Behandling i Udvalget. I alt Fald har mine Partifæller og jeg ikke faaet Tilsigelse om at give Møde, men det betragter jeg som en irrelevant Formsag. Jeg maa erkende, at de stillede Ændringsforslag giver Udtryk for de Udtalelser, der er faldne i Udvalget ved en tidligere Lejlighed.

Naar jeg har ønsket at sige nogle Ord, forinden denne Sag forlader dette Ting, er det, fordi min Opfattelse af det rigtige og heldige i, at Staten overtager Livsforsikringsvirksomheden, er blevet i høj Grad bestyrket under de Forhandlinger, der har fundet Sted saavel i Tinget som særlig i Udvalget. Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa at uddybe dette nærmere, men jeg er overbevist om, at som det er gaaet mig i Udvalget, er det gaaet saa godt som alle Udvalgets Medlemmer, at de har faaet en Fornemmelse af, at Livsforsikringsagen under de private Livsforsikringsselskabers Virksomhed er kommet ikke saa lidt paa Afveje. Der foregaar nu en Kamp mellem de private Selskaber, der i høj Grad med-

fører Ulemper for de forsikrede og ogsaa kan medføre Risiko for dem. De Løfter, der gives under Tegningen eller Forsøg paa Tegningen af Forsikringer, staar ofte i stærk Modstrid med de virkelige Forhold. De Mennesker, der er henviste til at finde deres Udkomme ved at tegne Forsikringer, tager det under de Forhold, der nu hersker, ikke saa nøje med Løfter i denne eller hin Retning, naar de blot kan fortjene deres Provision.

Under det Samraad, der paa Socialdemokraternes Foranstaltning fandt Sted med den højtærede Minister om hans Villighed til at foretage en Undersøgelse af Betingelserne for Statens Overtagelse af Livsforsikringsvirksomheden, har der i Udvalget ikke været rejst nogen Protest. Nu kan dette ganske vist ikke tages til Indtægt for den Opfattelse, at man i Udvalget skulde være enig om Rigtigheden af, at Staten overtog al Livsforsikringsvirksomhed her i Landet, men jeg tror dog at turde sige, hvad der ogsaa fremgik af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) i Gaar, at der indenfor Udvalget er adskillige Medlemmer, der nærer den Opfattelse, at vi nu med Hensyn til den private Livsforsikringsvirksomhed her i Landet er naaet en i flere Henseender saa usund Udvikling, at det vilde være heldigt, om Staten greb regulerende ind ved at overtage al Livsforsikringsvirksomhed. Der er ogsaa i Pressen fremkommet Udtalelser, der gaar i denne Retning, bl. a. har et Blad, der staar dette Tings ærede Formand meget nær, indeholdt en meget forstandig Artikel om dette Forhold, som tager Sigte paa Nødvendigheden af, at Staten her træder til. Man maa ikke se bort fra, at Livsforsikringsvirksomhed kan være en overordentlig lukrativ Virksomhed. Lader man Blikket glide rundt over de forskellige Selskaber og mønstrer Medlemmerne af deres Bestyrelser, støder man paa Navne paa Folk, der indtager meget høje Stillinger, og det er vel en Selvfølge, at de paagældendes Position kan være fordelagtig for Selskaberne. Disse Mænds Dygtighed og Indsigt i mange Retninger ufortalt, maa jeg sige, at det vistnok er mere forretningsmæssige Hensyn, der har gjort, at Selskaberne har søgt at erhverve disse Mænd til deres Bestyrelser, end just Hensynet til, at de er godt inde i Livsforsikringsagen. Vi har ogsaa set, at man i andre Lande har ladet Livsforsikringsvirksomheden gaa ind under Staten, altsaa blive Statsmonopol. Jeg henviser til det